

Nr 225

Av herr **Wachtmeister**, om förhöjt anslag till lottaorganisationen.

I årets statsverksproposition, fjärde huvudtiteln, hemställer försvarsministern om ett anslag till lottaorganisationen av 700 000 kronor, i förhållande till innevarande år oförändrat. Det förslag om höjning av anslaget med 100 000 kronor med hänsyn till ökat utbildningsbehov och automatiska kostnadsstegringar, som försvarets civilförvaltning tillstyrkt, anser sig försvarsministern för sin del ej kunna biträda.

Vilket resultat försvarsberedningen än kommer till, blir lottaorganisationens betydelse i det kommande försvaret för var dag av större betydelse. Det nutida totala kriget kräver ett totalt försvar, och genom sin tjänst i ett otal befattningar, där de frigöra manlig personal för de direkta stridsuppgifterna, har lottaorganisationens medlemmar blivit ett omistligt led i vårt försvar.

Totalt räknar organisationen omkring 100 000 medlemmar, varav hälften har genomgått utbildning i en eller annan tjänstegren. Denna utbildning skall principiellt bestridas med statsmedel, och tjänstegrensutbildade äro alla s. k. A-lottor, d. v. s. kontraktsbundna lottor, som personligen äro placerade i mobiliseringsbefattning. Sådan tjänstegrensutbildning genomgicks 1955/56 av 6 100 lottor, 1956/57 av 5 489 lottor, vartill kommer allmän lottautbildning (utbildning av ledare och funktionärer m. m.) för 4 500 resp. 7 389 lottor. Det är att märka, att under året 1956/57 ej mindre än 1 900 lottor (inräknade i allmänna utbildningen, som helt bekostas av egna medel) erhöilo tjänstegrensutbildning, bekostad av lottaorganisationens egna medel.

Det kan knappast anses vara riktigt, att en rent statlig uppgift — vilket tjänstegrensutbildningen ovedersägligen är — skall bekostas av organisationen. Ett synnerligen rimligt önskemål är därför, att anslaget uppräknas i varje fall så mycket, att denna statliga utbildning kan fortgå i oförminskad omfattning; i längden blir detta givetvis icke möjligt, därest lottaorganisationen varje år skall nödgas sätta till av egna medel.

1957 års riksdag beviljade organisationen ett med 100 000 kronor förhöjt anslag, avsett att bestrida den samtidigt vidtagna höjningen av daglönerna från sex till åtta kronor. Någon uppräknning av anslaget med tanke på de automatiska kostnadsstegringarna har emellertid ej skett. Dessa uppgå enbart för lägerutbildningen till ej mindre än 80 000 kronor. Då därtill kommer ca 26 000 kronors fördyring av fritidsutbildningen på grund av höjda arvoden och ca 10 000 kronor på grund av ökade resekostnader,

inses lätt, att, därest utbildningen såsom önskvärt är skall kunna fortgå utan inskränkningar, en förhöjning av anslaget med minst det av försvarets civilförvaltning tillstyrkta beloppet bör ske.

Under hänvisning till vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen måtte besluta en uppräknig av anslaget till lottaorganisationen, så att under fjärde huvudtiteln, p. 148, till lottaorganisationen för budgetåret 1958/59 anvisas ett reservationsanslag av 700 000 kronor.

Stockholm den 24 januari 1958

Hans Wachtmeister